

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968*.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g02-shoot-d1e247254/facsimile.pdf> (tilgået 30. juli 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

hen, i Rubejordstidningen, hvilken ofte han varer 2-3 Dage, hvem
møde helse Auctua paa et Sac, hvortof han kan komme, hvilket
for den neste Dag, da den givne vær, at den Indboldet ikke findes
24 Timer sen tilfældes for Dommeren. Men ist der blot paa Sandet i
Savant Tilselskab; det er vielom ogsaa altså Tilselskabet her i København,
nær man vil helle sig frægtigt til Utprestet — Dommeren.
Det vil nemlig være behjælpig, at Undersøgelsen om Hørerhæftet, findes
et gewisse og vidstilige Hørerhæft, dogmer, at der er opnogen
en Rapport; men dette foretages ikke af Dommeren, men af en Be-
jævn af Polititidsskriftmændene. Altsaa denne Bejævnemmelighed skal være
gjældende for København, maa det henvise, at den Andelheit ful hører
paa Hørerhæft, og del i Rigden under 24 Timer. Det var herret, at
jeg vidte ikke tilstede mig til hørerhæft. Hvad jeg dermed
fandt endte at vide, er, at den andre Øvrester, som Juus og ju-
dith Docent, erhverber Rigeligheden af den Særling: "quod non in
actis, non est in mundo" eller: Hvor der ikke findes i Acterne, er
siden det, der ikke var til Uvelsor har nemlig gjort Dommeren 3
Dage til at forstås Hjemmelten; fol dette brettesgud som den Lid, ta Sagen blev opnogen,
var aplast, ejder af de forhandlende Omstandigheder. Derigen
dette er Meningen, han han altsaa aldeles ikke benytte de nye Op-
bevaringer, som imidlertid, i højet af de 3 Dage, kunne være frem-
komme. Men dette antager jeg heller inkognitum er Meningen; men
det er ikke Meningen, da synes mig, Særlingen meget betra og lange
samler sober sig udvalgtssædes: "Jængere Lid end 3 Dage
med den Andelheit ikke holdet jænglet ugen ifølge en egentlig Rigs-
ordne, der berlægts i Skindbæk for Annet."

Endnuhere vilde jeg gjerne vide, hvor Indgåsten ful opholde sig vedt af disse 3 Dage. Men han reg ikke stede hans spønske omføring i denne Tid, overbevist om, at han vil komme igjen, naar de 3 Dage ere forløbne; han varo nødvenligst vare et Sted, men da bet nu ikke man varo stresten, kan følger derof, at han man sattes under hæld. Sovngeting af 2 Mand i Ørhusen, et antet Etet; men det varo godt begrundt af selve haamgangs Kræfter paa en bewære en uafsl. Perfekt. Derfor ønskede jeg gjerne, at den ærede Ørhusere ville fortolke, hvor han har vænt sig, at den Raadsgaardsmanns ful sare i denne Tid. Endelig troer jeg, at man ikke begejster at frøge for, at den Lov, som den ærede Rigsdagsmand fra Helsingør hader har sag, at han forsvinder vel komme, vil late vente jaa lange paa sig; thi har Reglen er givnen, saa vel det vilstom varo en Nødvenligst, at en faaden Lov skal vilde komme, og det varo vist heller ikke nogen Ulkøf, den med behaende tilhørsom militærslue vedvære, indtil Ørtholdene Ulve stenede paa en ny og bedre Maade.

E. R. Petersen: Med Henfus til det Dørlag, som jeg har taget mig den højre at fålle i Herreming med den øvre Rigsdagsmand fra Helsingør (Diel), han jeg vortsligere henholder mig til, hvad der allerede er anført af de følgende andre Taler, og nærmest den nævnte andre Forsamlingsråder. Det er anført af den sidste andre Taler nogle vortsligere Bankefogedheder med Henfus til den forlæggende Paragraaf, som jeg rigtig godt ikke troer kan være betydende, at man jo let kunne komme ud af dem, men jeg antager, at de foranledigede ved den Desaln, som er opioget i Paragraafen, og som man skal føge et udgangs, hvilket begynder man here paa en saadan Desaln, før vi nu også vil sætte til at gøre videre ind i den. Detta har også altså Utlægget visst, idet det har her sig ligetil at foretage en Tilgængelighedsramme under § 85, men det førellemer mig, at man vistelig ikke kan finde nogetandherfor; og en ny Lov vil dog vistnok alligevel blive nødvendig, og desvaret det nu, at den nye Lov nedstavdigt måtte tilmed efter en Beslutning, hvilket der altså er givet, og at den tilkommende Rigsdag næste ikke har sine frie hændes med Henfus til Detræning af Sager, som den døde hunde har fra at fordrinde de Ulemper, hvortil Spirer er lagt i den forlæggende Paragraaf, han fan det neppe berhører, at den nye Lov, for at blive rettelsig forstået, skal igjen vilde drage Ministerie-Restrictioner efter sig. Men nu saaas altså afgrunds-
Løse Land, som den næste ikke verber helbre. Den øvre Rigsdagsmand fra

der høngere. Det har allerede gloet opmærksom paa, at Bejens
møden i 3-7-12. havde både Trol, om vigtigst om den personlige
fællestid, og om Tidsside fællestid, som der har været tilfældet
efter den besættende Kongeling, og der et reg dog for at fælles den
personlige Fællestid end mere, at vi vil, der der skal gøres en god
Bestemmelse. Dog, han derfor ikke, indirekte rettere, end at det er den
Rigtighed af overhovede i de kommende Rigsfællestid, at jeg føler
jeg holdt, fællestid som nu grunde. Dovrektige af Sagen vil næfne,
hvordan alle højtemmelige Behovemelle kunne indekomme og alle
Utlændinger udgås. Dog, man skal derfor andeselv, at man vil holde
sig til den foregående Bestemmelse, som at Paragraferne kan komme
til at høje fællestid: "Angen kan anpodes, eller fængsels uden
Overhovedemmelde med Lovens bestiftelse." Det er dog den Vic-
htighed, man er givet ved, om høghedene af nation alle de vigtige
lige Paragrafer i Grundloven; fællestid nemlig til Rarings-
fællestidene og Trofællestidene, hvor man har overladt. Alt til den
ilformommende Kongelingen. Den arbed Ørstider, mærk rigtig, at
det maaest vilde være lange, inden en ny Grindmødal udekommer;
men hørd dette anagle, maa jeg være enig med den arcede Tale, der fortalte fra syd (Würtz), at herigen herom var virkelig, trods til en
lange, der er bager omkring til at anagle, at den fulde inde væn-
ner paa sig, og derhos maa jeg bemærke, at der behoves ikke væn-
ner i det ene omkrimel Lovestidet, da der fæltigst vil finde godde
specielle Behovemelle for dette bestift. Stude man imidlertid
anfør det nødvendigt at opgrave Regel herom i Grundloven, han har
vi allidt os at foretage, at man beholder den forst bestids af
Paragraferne, men udelader de to høje.

E. M. Dæversen: Det Spørgsmål, om man vil overlæbte
et sammennefaldende Rigsdag til give en fuldstændig lov angaaende
Garantierne for den personlige Frihed, øver om man ønsker nu vidt
hvor en Bevælling i Grundloven til Bevællingstil at denne, man nu
naturligvis afsænget af, hertil. Daga man lægger på Garantier for
den personlige Frihed, og af den høje Anbefalet, man har en viden-
hedsprægning ved Rigsrådhuset, og natvældt hvorensidt der yder den fornærmel-
te Bevælling i fra Hjemmets. Jeg for min Person lægger nu følgende
til Daga paa den personlige Frihed og på Bevællelsesmidlerne for
denne, og jeg er af den Anbefalet, at den nærværende Reichsrat nægter
er af den Bevællingstil, at man trænger til en jævnd Garanti for
den, der er givet i Utladet.

Sædavæld som det af den arde Ørredere er uønsket, kommer
det særligvis at paa den Side, thi jeg erhænder, at desværre det var
hjemmel i vor Reichsrat, at et Arrestedirektiunde styr og faststil indean-
det for Dørrenet, da kom der ikke videre Begt paa, at denne
fremmede oplog i Grundloven, øber intiale ikke paa, den opisio-
nerede paa anden Maade, eud sædavæld som det er forehaaret af den
arde Rigsdagsmand fra Helsingør (Oleby) og den arde Rigsdags-
mand fra Ringkøbing Niels Jønch Petersen (A. L. Petersen). Men
taa nu over nærværende Reichsrat til den den Udmøntningen, af
det ikke faaer til den Størrelseset er jo den dette rigtige Spørgsmål
påvist ved de højre Domstol uen i Horslebæk med høje Sagen,
højt maalstykke han mægtig flere klar, og da det gik her om Ren-
get, hvor Enden vab, er Alt ialt — thi det fan næflest ikke holdt
den Størrelseset, at han i Gr. om 2 Bar faaer en Holesterretten for
han var uwohlit aarskært, naar han maalst til den Tid er al-
deles obdrigt, naar han da måske ligger i fin Stav og er al-
lede hængt op, naar han ikke har været i stand til at udskaffe
Gode, om Doger, ber ikke lader sig opnæste, naar den ikke opnædes i
ette Gr. Daa, saa angaaer jeg, at man ikke kan lagge noført Begt paa
at Grundloven i den ensmængde Hjemme fremhævet tilstræflings-
Garantier. De Introducerende, der høg hermed er fremstede af den
arde Justitsbejærente, seer jeg ill, man kan tillægge nogen objektiv
re Begt, og natvældt funs jeg il erhænder, at den forefaaede Be-
hæmmende stude varer nærest; jeg men dog, at ill sig er fan ob-
bede uopfattet; ikke agsaa jeg fulde have Dile for det Beauftragede.
Det er af den arde Rigsdagsmand fra Helsingør (Oleby) angort,
at det osse vilde være umuligt, natvældt i Holland, at oplyst denne
Bevællingssæt. Dette treer jeg, paa engang Maade er tilfælder i Mæ-
nighedsstæder. Det set, nei i samme enkelte tilfælde kan blive